BOG AVRAAMOV, ISAKOV I JAKOVLJEV

(Petak – Večernji sastanak)

Šesta poruka

San Betela

Biblijski stihovi: Post. 28:10-22; Jov. 1:51

I. Jakovljev san bio je san Božijeg cilja, san Betela, san kuće Božije (Post. 28:10-22), koji je danas crkva (1. Tim. 3:15) i koji će se dovršiti u Novom Jerusalimu kao večnom prebivalištu Boga i Njegovih otkupljenih izabranika (Otk. 21:3, 22):

A. Bog je imao san, a taj san je bio da ima Novi Jerusalim, izgrađen grad, kao dovršenje Svoje ekonomije; ova građevina je ugradnja Boga u čoveka i čoveka u Boga – Božija građevina je Bogo-čovek, građevina u kojoj je Bog čovekov dom (Ps. 90:1; 91:1, 9) i čovek je Božiji dom (Is. 66:1-2; 57:15; Jov. 14:20, 23; 15:5; Otk. 21:3, 22).

B. Naš san je da postanemo Novi Jerusalim kao dovršenje Božije ekonomije – st. 9-10.

C. Princip sna je da se u njemu s nama događa nešto nemoguće – up. Lk. 1:37; 18:27; Job 42:2-3; Ps. 126:1; Jer. 32:27:

1. Svaka duhovna vizija je san; svako duhovno iskustvo je san.
2. Većina nebeskih vizija dolazi u vremenima stradanja, kada smo odsečeni od onoga što je od čoveka i pouzdamo se u ono što je od Boga – up. Post. 28:10-12.
3. Prvi san našeg duhovnog života je naše spasenje; dolazak u život crkve je san; poznavanje praktičnosti crkve je takođe san.
4. Središte svakog duhovnog sna je Hrist kao merdevine, kao Onaj koji donosi nebo na zemlju i sjedinjuje zemlju s nebom – Jov. 1:51.

II. Jakovljev san u Postanku 28 jeste najpresudnija tačka u celoj knjizi Postanka i najpresudnija reč u Božijem otkrivenju:

A. Hrist, kao nebeske merdevine u Betelu, govori nam o tome kako Bog želi da ima kuću na zemlji konstituiranu od Svojih otkupljenih i preobraženih izabranika, kako bi doneo nebo (Boga) na zemlju (čoveku) i spojio zemlju (čoveka) s nebom (Bogom), da bi učinio ovo dvoje jednim za večnost – Jov. 1:51; Post. 28:10-22.

B. U izveštaju o Jakovljevom snu, kamen (st. 11, 18, 22), stub (st. 18), Božija kuća (st. 17, 19, 22) i ulje (st. 18) istaknute su stavke i osnovni su faktori od kojih je sastavljena Biblija:

1. Kamen simbolizuje Hrista kao temeljni kamen, krovni kamen i ugaoni kamen za Božiju građevinu, Njegovu duhovnu kuću – Is. 28:16; Zah. 4:7; Dela 4:10-12.

2. On takođe simbolizuje preobraženog čoveka, koji je konstituisan s Hristom kao preobražavajućim elementom da bi bio materijal za izgradnju Božije kuće (Post. 2:12; Mt. 16:18; Jov. 1:42; 1. Kor. 3:12; 1. Pet. 2:5; Otk. 21:11, 18-20), koja je danas crkva (1. Tim. 3:15) i koja će se dovršiti u Novom Jerusalimu kao večnom prebivalištu Boga i Njegovih otkupljenih izabranika (Otk. 21:3, 22; Jov. 14:23).
3. Jakov je upotrebio kamen kao jastuk, što označava da božanski element Hrista ukonstituisan u naše biće kroz naše subjektivno iskustvo Njega postaje jastuk za naš počinak (koji uključuje zadovoljenje), čvrsta potpora unutar nas – up. Mt. 11:28.
4. Nakon što se probudio iz svog sna, Jakov je uspravio jastuk-kamen kao stub, što označava da Hrist koga smo iskusili, koji je urađen u nas i na kome počivamo, postaje materijal i potpora za Božiju građevinu, Božiji kuću– up. 1. Kralj. 7:17, 21; Gal. 2:9; Otk. 3:12.
5. Na kraju, Jakov je izlio ulje, simbol Duha kao dovršenje Trojednog Boga koji doseže čoveka (Izl. 30:23-30; Lk. 4:18), na stub, što simbolizuje da je preobraženi čovek jedno s Trojednim Bogom i izražava Ga.
6. Taj kamen je postao Betel, Božiji kuća (Post. 28:17, 19, 22):
   a. Božija kuća je uzajamno prebivalište Boga i Njegovih otkupljenih (Jov. 14:2, 23) – čovek kao Božije prebivalište (Is. 66:1-2; 1. Kor. 3:16; Ef. 2:22; Jevr. 3:6; Otk. 21:3) i Bog kao čovekovo prebivalište (Ps. 90:1; 91:1; Jov. 15:5; Otk. 21:22).
   b. Stoga je kuća Božija konstituisana Bogom i čovekom pomešanih zajedno kao jedno; u Božijoj kući Bog izražava Sebe u čoveštvu, a i Bog i čovek pronalaze uzajamni i večno zadovoljenje i počinak – Ps. 132:13-14.
7. Danas u životu crkve mi smo u stvarnosti Betela, u ispunjenju Jakovljevog sna s nebeskim merdevinama, kamenom, stubom, Božijom kućom i uljem; ovo će se dovršiti u Novom Jerusalimu kao večnom Betelu, večnoj kući Božijoj – 1. Tim. 3:15; Otk. 21:3, 22.
8. Kuća Božija je konstituisana od Boga i čoveka združenih, pomešanih i uzajamno uosobljenih kao jedno – Jov. 14:23; 1. Jov. 4:15-16; up. Dela 17:24.

III. „I usnuo je san: merdevine behu postavljene na zemlji, a vrh im dosezaše do neba; i gle, anđeli Božiji uzlaziše i silažahu po njima“ (Post. 28:12); „On mu reče: Zaista, zaista vam kažem: videćete nebo otvoreno i anđele Božije kako uzlaze i silaze na Sina Čovečijeg“ (Jov. 1:51):

A. Merdevine su središte, fokus Jakovljevog sna; ovaj san je otkrivenje Hrista, jer je Hrist stvarnost merdevina koje je Jakov video.
B. Hrist kao Sin Čovečiji, u Svom čoveštvu, je merdevine postavljene na zemlji koje donose nebo (Boga) na zemlju (čoveku) i sjedinjuju zemlju i nebo kao jedno – up. 14:6:

1. Svojim dolaskom kroz otelovljenje, Gospod Isus je doneo Boga u čoveka – 1:14.
2. Svojim prolaskom kroz smrt i vaskrsenje, Gospod Isus je doveo čoveka u Boga – 14:6, 20.

C. Naš nanovo rođeni duh, koji je danas Božije prebivalište (Ef. 2:22), je baza na zemlji na kojoj je postavljen Hrist kao nebeske merdevine (Post. 28:12; 2. Tim. 4:22); stoga, kad god se okrenemo svom duhu, imamo iskustvo Hrista kao merdevine koje donose Boga nama i nas Bogu:
   1. „Imajući dakle, braćo, smelost za ulaženje u Svetinju nad svetinjama krvlju Isusovom“ – Jev. 10:19:
      a. Svetinja nad svetinjama danas je na nebu, gde je Gospod Isus (9:12, 24); kako onda možemo ući u Svetinju nad svetinjama dok smo još na zemlji?
      b. Tajna je naš duh, o kome se govori u Jevrejima 4:12; sam Hrist koji je u nebu sada je takođe u našem duhu – 2. Tim. 4:22.
      c. Kao nebeske merdevine (Post. 28:12; Jov. 1:51), On sjedinjuje naš duh s nebom i donosi nebo u naš duh; stoga, kad god se okrenemo svom duhu, ulazimo u Svetinju nad svetinjama; tamo se susrećemo s Bogom, koji je na prestolu blagodati.
   2. „Pristupimo stoga smelo prestolu blagodati, da primimo milost i nađemo blagodat za pravovremenu pomoć“ – Jev. 4:16:
      a. Bez sumnje, presto koji se ovde pominje jeste Božiji presto, koji je na nebu (Otk. 4:2); Božiji presto je presto autoriteta prema celom svemiru (Dan. 7:9; Otk. 5:1).
      b. Ali prema nama, vernicima, on postaje presto blagodati, označen poklopcem pomirenja (sedalo milosti) unutar Svetinje nad svetinjama (Izl. 25:17, 21); ovaj presto je presto i Boga i Jagnjeta (Otk. 22:1).
      c. Sam Hrist koji sedi na prestolu u nebu (Rim. 8:34) sada je takođe u nama (st. 10), to jest, u našem duhu (2. Tim. 4:22), gde je Božije obitavalište (Ef. 2:22).
      d. U Betelu, kući Božijoj, Božijem obitavalištu, koji je vrata neba, Hrist je merdevine koje sjedinjuju zemlju s nebom i donose nebo na zemlju (Post. 28:12-17; Jov. 1:51); pošto je danas naš duh mesto Božijeg obitavališta, on je sada vrata neba, gde je Hrist merdevine koje sjedinjuju nas, ljude na zemlji, s nebom i donose nam nebo.
      e. Dakle, kad god se okrenemo svom duhu, mi ulazimo kroz vrata neba i dotičemo presto blagodati u nebu kroz Hrista kao nebeske merdevine

D. Gde su ove merdevine, tu je otvoreno nebo, preobraženi čovek, pomazanje na ovom čoveku i izgradnja kuće Božije s ovim čovekom.

E. Ishod Hrista kao nebeskih merdevina jeste Betel, crkva, Hristovo Telo; a dovršenje ovih merdevina je Novi Jerusalim.

© 2026 Living Stream Ministry